

[Chr. Madsen.]

man ikke skønner, at det er så nødvendigt, og at man mener, at statsrefusionen er for lille til, at man kan bygge et sådant plejehjem.

Vi tog sagen op allerede under behandlingen af lovforslaget om social forsorg i sidste samling, idet vi i betænkningen gjorde opmærksom på, at der burde ske noget med hensyn til at bygge plejehjem dels for gamle, dels for kronisk syge. Vi sagde dengang i betænkningen, at disse plejehjem for at stimulere byrådene til at bygge skulle holdes uden for den almindelige byggekvote, som boligministeriet bevilger til de forskellige områder; så var man da fri for at se andre byggeplaner blive nedskåret, men det ville man ikke være med til dengang. Vi har som sagt den opfattelse, at jo længere man trækker tiden ud, des mere nødvendigt bliver det, at der bygges plejehjem.

Man kan også spørge: hvad skal disse plejehjem indeholde? Jeg tror, at når man gør sig det klart, vil man også forstå betydningen af at få disse plejehjem. Der er nogle læger, som har skrevet en hel del om denne sag både i deres tidsskrift og i de almindelige dagblade. De er alle indstillet på, at det er nødvendigt at oprette plejehjem, idet sådanne hjem først og fremmest skal aflaste de offentlige sygehuses dyre sengepladser og dernæst kan gavne de gamle patienter betydeligt. Der var en læge, som skrev, at man må regne med, at en seng på et moderne hospital koster 120 000 kr. alt iberegnet, medens den på et plejehjem opført efter moderne principper kun kommer op på ca. 60 000 kr. ligeledes alt iberegnet, og på disse plejehjem vil behandlingen i mange tilfælde være bedre for de gamle patienter, end den er for yngre patienter. Lægerne siger endvidere, at den diagnose, man stiller for en ung mand, kan man i reglen ikke følge, når det gælder ældre, for når de ældre bliver syge, kommer der flere komplikationer, og der kan være tale om færdighedstab.

Så er det, jeg kommer ind på: hvad skal et plejehjem yde? Det skal kunne rådgive sygehusene med hensyn til anbringelse af plejkrævende patienter og modtage disse patienter til behandling af deres plejebestand. Jeg mener, det er meget vigtigt, for der

sker det på mange af vore hospitaler, at når en ældre patient bliver indlagt, så vil en læge, som jo også er et menneske, interessere sig for, hvor den gamle skal hen efter behandlingen af sygdommen. Han vil spørge: er der en bolig til denne ældre patient, er denne bolig i orden, er den tidssvarende, og kan man forsvare at sende den gamle patient hjem til en sådan bolig? I mange tilfælde viser det sig, at man ikke kan forsvare at sende den gamle patient hjem, og som følge deraf ligger han på hospitalet i længere tid end strengt nødvendigt. Derfor mener vi, det er af meget stor betydning, at plejehjemmene kan rådgive sygehusene ikke alene på disse enkelte områder, men på mange andre områder. De kan modtage patienter fra sygehusene til langtidspleje og behandling, indtil man skønner, at de bør sendes hjem. Plejehjemmene kan modtage patienter fra alderdomshjem i tilfælde af forværrelse af deres plejkrævende tilstand, og de kan modtage patienter, der ellers plejes i deres hjem, af særlige grunde, f. eks. når der er tale om ferier, sygdom, rekreation for den familie, som yder dem den pleje, den kan yde. Plejehjemmene kan yde lægerne konsultativ hjælp i plejemedicinske spørgsmål. De kan endvidere administrere udsendelsen af hjemmehjælp, beskæftigelsesterapeuter, fysioterapeuter og fodplejere; der kan gennemføres den praktiske ordning, at når det drejer sig om plejepatienter, vil det kun være et telefonnummer, man behøver at ringe til. Hvis man kunne blive enig om disse principper og måske flere andre — der kan fremsættes mange synspunkter vedrørende denne sag — tror jeg det ville være gavnligt. Men jeg tror, det er rigtigt, som lægerne fremhæver det, at man må koncentrere sig om, at plejehjemmene skal opfylde disse funktioner først og fremmest til gavn for de ældre patienter og til aflastning af de offentlige sygehuse.

Hvordan går det nu, når man skal behandle de gamle patienter, dem, der har pleje behov? Der er jo egentlig ikke sket noget væsentligt på dette område i de sidste 20-30 år. Alderdomshjemmene kender man, de har nogle mere eller mindre tilgængelige sygeafdelinger og større eller mindre mulighed for pleje på disse sygeafdelinger; dér er der ikke sket noget væsent-